

Славеятъ: „Азъ работя много повече, отколкото ме чувате да пъя. Азъ съмъ неуморимъ изтребител на червеитъ!“

Синигерътъ: „Макаръ и малъкъ да съмъ, не мърете моята работа съ моята големина: азъ ловя годишно до 200,000 насекоми!“

Стърчиопашката: „Азъ приджукавамъ орача, слѣд-
вамъ неговото орало и събирамъ насекомите, които
палешникътъ изравя. А когато хвъркамъ съ другари
като кадънката и скореца, ние кацаме върху рогата на
воловетъ и върху гърба на овцетъ- за да ги чистимъ
отъ мухи и други насекоми.“

Кукувицата: „Дѣца, вие,
които подражавате моя гласъ,
за да си правите удоволствие и
които ме прѣслѣдвate въ гората
отъ клонъ на клонъ, знайте
ли, че само азъ мога да гълтамъ
дебелитъ космати гъсеници; че
съ човката и ноктитъ си разра-
вямя и изтребвамъ лавритъ на
майския брѣмбаръ?“

Кълвачътъ: „Като пробивамъ съ яката си човка
кората на дърветата, азъ вмъквамъ тамъ язика си, и съ-
бирамъ за храна насекомите, които разяджатъ дървото!“

Гарванътъ: „Вие познавате моя прѣгракналъ гласъ
и моите черни пера. Азъ чистя нивите отъ червеи, ска-
калци и полски мишки!“

Тъй говорятъ всички птици — отъ най-малката до
най-големата; сладкиятъ гласъ на славея се кръстосва
съ крѣсливия гласъ на гарвана, за да разкажатъ за услу-
гите, които правятъ на човѣка. Тъ не забравятъ своята
грижа да унищожаватъ безброй много на секоми.

